

Ne Şairdim Ne Yetişkin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Ocak 2019

Geviş getiren bir ayrıcalık tutkalına bulandı yer gök,
Sonrası muğlâk bir gezegen işte.
Uyduların uyumsuzluğuna aidim:
Kanaviçe özlemlerin zarf tutacağında
Yazdığım son mektubu postalıyorum
Güvercin denen lanet canlının teninde
İri bir acı damlasıyım.

Sakil ömrün satır aralarına dizdim seni;
Öncemle dargın
Yalın ayak kayışların donandığı
Teninde cinnet akşamlarının
Hoyrat yanılısamalar çeldi aklıma
Dıştan yıldızla kaplı
Duvar denen coğrafyada
Sürünen rezil bir örümceğim
Ayakları birbirine dolaşan
Sinsi bir pervaneye de ışığım bu gece.
Oysaki öleli çok oldu içimdeki fenerin:
Neresinden baksa sitemlerin
Hükmünde rafine edilmiş acılarımı
Tıktım buzluğa
Ne zaman yansa yüreğim
Tuz basıyorum ruhuma.

Gölge dahi ihanet etmişken
Boca ettiğimi ima da etmiyorum öfkemi;
Toparlarken ötemi berimi
Bacak kadar boyumla
Âşık olduğumu da bilemedim hani:
Ne göğün teninde saklıydı aşk
Ne tininde yalnız ve yaftalanmış bir şapkaydım
Üstünü örttüğüm kel şiirlerimin
Saç tufanına yakalanacağını bilmekten aciz
Çömez imleri yüklerken içimdeki külfete.

Sonrasını unuttum
Aldığım yarım avuç uyku hapını
Serptim sonradan kırmızı gülün yaşadığı saksıya:
Mimlenmişti madem dikenlerim
Mühim filan da değildi
İklim benzeri gözlerinde aşkın
Yalandan sevenlere nasıl da acırdım:
Yaftalanmışlığın eseri
Başı buyruk acılara hepten alışkın...

Yâd edilesi efkârın tek tutuklusu bildiğim
Küçük ellerimde soldu ümitler tek celsede:
Paye verdiğim hiçliğe soyundu varlıklar;
Varlığım hepten aşındı
Aşamadığım kıtalarda
Aşına olduğum şaibeli bakışlara da
Özenmedim asla.

Ah, bir kulpum olsaydı da
Ya da bir sap hani bir baltaya saklı kılan
Döşemelerinde şiirin
Ayıp bellemişlerde ne de olsa içimdeki coşkuyu.
Ne şairdim ne yetişkin
Asırlık ömürlere de ne değer biçmişlerdi sözüm ona:
Sahi, kaç akçeydi benim yalnızlığım?

Kaç dirhem sevgiyi yoksun kılacaklarda daha?
Sinen göğün;
Sinesinde şiirlerin
Bir de sevgiye düşkünlüğüm...
Mazur görün beni artık:
Ne şaibeli bir şiirim
Ne şirazesini kaymış bir şafak
Afakî olmayan özlemlerin
Diri lehçesiyim
İçimlik de değil hani maruzatım.

Huzurlu bir ölü olmaya doğdum günden beri

Talibim.

Ne hırkam sırtımda

Ne de yamalı sevdalarım maraza:

Yazdığım kadar aşğım;

Aşk hepten kaçılmazım:

Son tufanda bir araz

Farazi umutların peşin hükümlü yalancısıyım:

Kanayan satırlara sorun beni en azından

Kandığım masallarda hala nasılsa büyümeyi

Pas geçti yıllar:

Sevdam ve pişmanlıklarım fazlasıyla aşikâr

Azamet dolu kimse kalsın yeter ki uzağımda

Yakınlarda ineyeğim, sayın şiir:

Bir sonrakine beklerim âcizane

Çatık kaşlarında ömrün

Sadece Tanrısına itaatkâr.